

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3559/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Дарко Пешић адвокат из ..., против туженог Kromberg I Schubert Srbija DOO Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић адвокат из ..., ради исплате и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 849/24 од 04.07.2024. године, у седници одржаној дана 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 849/24 од 04.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 482/21 о 08.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име неисплаћеног прековременог рада и рада суботом и недељом у периоду од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати тужиоцу износ од 287.333,72 динара, са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу уплати се доприносе надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања и фонду здравственог осигурања, обрачунатих на износе из става првог изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 230.120,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 849/24 од 04.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П1 482/21 о 08.12.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је у одговору на ревизију предложио да се иста одбаци као недозвољена, а евентуално одбије као неоснована и да се обавезе тужени да му надокнади све трошкове поступка поводом тог правног лека.

По оцени Врховног суда, ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Према члану 403. став 1. и 3. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од дана достављања пресуде, али у имовинско-правним споровима ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се према вредности предмета спора побијеног дела, као у другим имовинско-правним споровима, сходном применом члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу, у износу од 287.333,72 динара (члан 28. став 1. ЗПП), нижа је од вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Ревизија туженог није изјављена на основу члана 404. ЗПП, нити се указује на потребу да Врховни суд у ревизијском поступку размотри правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судску праксу или да ново тумачење права.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић